

पत्र (Patra)

By Sajjan Raj Vaidya

मेरी प्यारी माया, आशा छ तिमी ठिकै छौ
 अनि अङ्गै मेरो पत्र आउँदा तिमी ठन्दैनौ
 धेरै भयो है ढानी कुरा-कानी नभएको
 तिम्रो अङ्गालोले मेरो अङ्गालो सजाएको

तर यति बुझा है, मलाई तिम्रो अङ्गै
 सम्झनाले पिरोल्छ
 मेरा काँधभरि तिमीले झारेका आँसुले
 छातीसम्मै पोल्छ

मायालु, तिमीलाई समझी बस्छु एकान्तमा
 अलिङ्गाउँदै तिमी कहिले आइपुग्ने रहरको सिमान्तमा
 भन्न त मन छ, पर्खी बस है
 तर महँगो रहेछ सपना धेरै
 हो र यो स्वार्थ नै, मायाको अर्थ खै?

हेरिरहँदा तिम्रो मुटु तडपैकै
 तर यति सम्झा है, मलाई तिम्रो अङ्गै
 सुस्केटीले बिउँझाउँछ
 निन्दरी पख्ता, फेरि तिम्रै सम्झनाले
 आँखा मेरो रसाउँछ

मायालु, तिमीलाई समझी बस्छु एकान्तमा
 कल्पिँदै फेरि यथार्थ र रहरको सिमान्तमा

आज जुना बनी आयौ, भोलि आफै आउनु है?
 तिम्रो झल-झली सम्झना, आइरहेछ नि मलाई
 अब अकर्ता भेट नभए, यति सम्झिराख है
 तिम्रै थिएँ म त जहिल्यै, तिम्रै हुन्छु म सधैं

आज जुना बनी आयौ, भोलि आफै आउनु है?
 तिम्रो झल-झली सम्झना, आइरहेछ नि मलाई

अब अकर्म भेट नभए, यति समिझराख है
तिक्रै थिएँ म त जहिल्यै, तिक्रै हुन्छु म सधैं